

Konec července byl v Evropě ve znamení uvolnění po dlouhé a vyčerpávající válce a ve znamení obnovy válkou zpusťosené Evropy.

Od 17. července se konala v Postupimi na zámku Cecillienhofu vrcholná konference šéfů států USA, SSSR a Velké Británie. Jejím cílem bylo stanovit a koordinovat další politiku spojenců na základě dřívějších rozhodnutí, s ohledem na novou situaci, která se vytvořila v Evropě po porážce Německa. Byla stanovena hranice Odra-Nisa, jako definitivní západní hranice Polska. Bylo dohodnuté vysídlení Němců z Polska, Československa a Maďarska. Představitelé mocností, také rozhodli, že hlavní nacističtí pohlaváři budou postaveni před mezinárodní soud. Do Evropy se pomalu vracela pohoda, obnova a mír.

Na opačné straně zeměkoule, v Tichomoří však válka zuří dál. Část amerických jednotek se přesouvá z Evropy do Tichomoří na ostrovy Guam, Okinawu, Saipan a Tinian. Britské jednotky zase posilují svá uskupení v Barmě. Americké letectvo startující již na osvobozených ostrovech provádí neustálé nálety na japonská průmyslová a přístavní města a tak byla vyřazena z provozu továrna na letecké motory Kawasaki v městě Kobe, letecká továrna v Tokiu. Z těchto náletů se Japonci již do konce války nevzpamatovali. Přesto však japonští Kamikadze neustále ohrožují americká válečná plavidla i letadla Ani obrovské nálety na Tokio, kde je napalovými bombami doslova spáleno 25 km čtverečních městské aglomerace nepřinutí japonskou vládu ke kapitulaci. V Tokiu je zničena čtvrtina všech budov, 1.008000 lidí je bez přístřeší. Stejný osud potkal i další města Naboku, Kobe, Ósaku a další. Japonci začínají používat OHKU- bombu na raketový pohon s lidskou posádkou. Z letecké základny Kanoja odstartovalo 18. bombardérů Micubisi G4M vyzbrojených „Ohkami“. Americké stroje Hellcat pomalé japonské bombardéry dříve, než doletí k cíli. Pouze jedna raketová bomba zasáhla cíl a zničila americký torpédoborec. Mezitím Američané osvobozují ostrov Iwodžimu, který má pro americkou armádu nesmírný strategický význam jako vzdušný most pro zásobování.

10. americká armáda se 111. obojživelným sborem se vylodily na ostrově Okinawa. Invazní flotilu tvořilo 318 lodí, 1139 pomocných plavidel a 600000 vojáků. Proti vyloďovací akci bylo nasazeno 1465 strojů s japonskými Kamikadze. Podařilo se jim potopit minolovku Emmina, muniční loď Hobbs Victory a Logan Victory a torpedoborce Bush a Calhoux. Okinawa znamenala pro americké vojáky nej větší japonský odpor ze všech pacifických operací.

Rudá armáda současně útočí do centra Mandžuska z východu, západu a ze severu. Má za úkol rozštěpit Kvantungskou armádu. Celá operace podléhá maršálu Vasilevskému a provádí ji 1. Dálnévýchodní front armádního generála Malinovského směrem na Phang-Chun. a Mukden. Ze severu od Vladivostoku útočí 2. Dálnévýchodní front-armádní generál Purkajev, musí překročit řeku Amur a postupovat podél řeky Sungari. Útok na japonskou Kvantungskou armádu je v pohotovosti Za bajkalský front s 1200 tanky a leteckou armádou. Tyto 3 fronty mají celkem 80 divizí, 1.557725 vojáků, 3704 tanků, 26137 děl, 1852 samohybných děl a 3446 bojových letounů. Sověti postupují pouští Gobi v Mongolsku a Číně, močály a pralesy v Mandžuské nížině, osvobozují Cicikar a Charbin a spojují se s Čínskou osvobozenou armádou, které velí generál Ču Te. Překonávají pohoří Velký Chingan. Osvobozují Koreu. Sovětská Tichomořská flotila přistává na Kurilských ostrovech, kde Japonci zvláště urputně brání ostrov Sumušu. Je osvobozen jižní Sachalin a Port Artur.

25. července podepisuje prezident Truinan rozkaz, aby byla proti Japonsku použita atomová bomba. Současně vydávají USA a Velká Británie „Postupimské prohlášení“ -ultimatum Japonsku. 28. července odmítnou japonští vojenští činitelé přijetí postupimského ultimáta.

29. července napadne japonská ponorka 1-58 americký těžký křižník Indianopolis šesti torpédy. Křižník převážel ze San Franciska některé části atomových bomb. Dvě torpéda zasáhla Indianopolis s 883 muži posádky. Přežilo jen 316 námořníků. Američané znovu stupňují nálety na Tokio, Kawasaki a další velká a průmyslová města. Při těchto náletech zahynulo 80000 Japonců.

V pondělí 6. srpna 1945 startuje B-29 „Enola Gay“ na letišti v Tinianu. Na palubě je 12 mužů posádky a atomová bomba o váze 5 tun. V 7,09 je ve městě Hirošimě vyhlášen letecký poplach. B-29 letící ve vysoké výšce se nedá ze země zpozorovat a tak je v 7.31 ukončen letecký poplach. Svržením první atomové bomby bylo město Hirošima z 80 % zničeno. Zahynulo 92.176 lidí, těžce popáleno a zraněno bylo 37.425 osob.

Ve čtvrtek 9. srpna směřuje Superfortress znovu na Japonsko s druhou atomovou bombou. Tentokrát na město Nagasaki. Výsledkem je 40.000 mrtvých a 60.000 těžce raněných a popálených

15. srpna pronáší císař Hirohito projev k japonskému národu. Své rozhodnutí ukončit válku zdůvodňuje beznadějnou vojenskou situací.

22. srpna se vzdává japonské vojsko v Tichomoří. Na palubě americké letadlové lodi podepisuje kapitulaci listinu hodnostně nejvyšší důstojník Marshalových ostrovů. 27. srpna vplouvá Task Force 38 - viceadmirál Halsey do zálivu Sagami u Tokia a začíná vyloděním 11. divize obsazování Japonska. Až do tohoto dne se válčilo mimo japonského území. Je to poprvé po 2500 letech, co se na japonském území nachází cizí vojenské jednotky.

Síla amerického válečného námořnictva způsobila, že Japonsko zůstalo odříznuto od dovozu surovin, především ropy, železné rudy a bauxitu. Japonská obchodní flotila měla před válkou 2337 plavidel a po válce jen 231. Japonské námořnictvo přišlo o 10 bitevních lodí, 16 letadlových lodí, 37 křižníků, 127 ponorek a 137 torpedoborců. Letectvo a námořnictvo ztratilo 60.422 letounů. Letecká válka připravila o život v Japonsku 392.000 lidí, 500.000 lidí bylo zraněno. 9,2 mil. Lidí přišlo o střechu nad hlavou. Zničeno bombami bylo 2,2 mil domů.

V neděli 2. září 1945 podepisují v 10,30 místního času na palubě americké bitevní lodi Missouri, která kotvila v zálivu Sagami, japonský ministr zahraničí Šigemicu, náčelník generálního štábu generál Umezu, za Spojené státy generál Mc. Artur. Přítomni byli za USA admirál Nimitze, za SSSR generálporučík Děrevenko, za VB admirál sir Bruce Fraser, generál Leclerk za Francii, generálplukovník Su Jung Chány za Čínu a admirál Helfferick za Nizozemsko, bezpodmínečnou kapitulaci Japonska.

Od okamžiku, kdy řadová válečná loď Schleswig-Holstein svými salvami 1. září 1939 rozputala druhou světovou válku uplynulo přesně 6 let a 1 den

Skončila nejkrutější a nejstrašnější válka v dějinách lidstva. Doufejme všichni, že to byla válka poslední.

Podle knihy Januse Piekalkiewiczze Druhá světová válka upravil plk. Ing Jan Hrubý